

EBA/GL/2017/14

16/02/2018

Riktlinjer

om tillsyn över betydande filialer

1. Efterlevnads- och rapporteringsskyldigheter

Riktlinjernas status

1. Detta dokument innehåller riktlinjer som har utfärdats enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010¹. I enlighet med artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 måste behöriga myndigheter och finansinstitut med alla tillgängliga medel försöka följa riktlinjerna.
2. Avriktlinjerframgång Europeiska bankmyndighetens (EBA) syn på lämplig tillsynspraxis inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn eller på hur unionslagstiftningen ska tillämpas inom ett särskilt område. Behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 4.2 i förordning (EU) nr 1093/2010 som berörs av riktlinjerna ska följa dem genom att på lämpligt sätt införliva dem i sin praxis (till exempel genom att ändra sina rättsliga ramar eller tillsynsrutiner), även när riktlinjerna i första hand riktas till finansinstitut.

Rapporteringskrav

3. Enligt artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 måste de behöriga myndigheterna meddela EBA om de följer eller avser att följa dessa riktlinjer, alternativt ange skälen till att de inte gör det, senast den 16/04/2018. Om någon sådan anmälan inte inkommer inom denna tidsfrist kommer EBA att anse att de behöriga myndigheterna inte följer riktlinjerna. Anmälningar ska lämnas på det formulär som tillhandahålls på EBA:s webbplats till compliance@eba.europa.eu med hänvisningen "EBA/GL/2017/14". Anmälningar ska inges av personer som har befogenhet att rapportera om hur reglerna efterlevs på de behöriga myndigheternas vägnar. Alla förändringar i graden av efterlevnad måste rapporteras till EBA.
4. Anmälningarna kommer att offentliggöras på EBA:s webbplats i enlighet med artikel 16.3.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

2. Syfte, tillämpningsområde och definitioner

Syfte

5. I dessa riktlinjer fastställs hur den samordnande tillsynsmyndigheten och hem- och värdmedlemsstatens behöriga myndigheter, inom ramen för de tillsynskollegier som inrättats i enlighet med antingen artikel 116 eller artikel 51.3 i direktiv 2013/36/EU², bör samarbeta rörande tillsyn och samordning av utövandet av de av deras befogenheter som avses i avdelning V, kapitel 4 och avdelning VII, kapitlen 1 och 3 i direktivet och i avdelning II, avsnitt 2 i direktiv 2014/59/EU³ med avseende på de av unionsinstitutionernas filialer som är etablerade i en annan medlemsstat.

Mottagare

6. Dessa riktlinjer vänder sig till de behöriga myndigheter som avses i artikel 4.2 i i förordning (EU) nr 1093/2010⁴.

Definitioner

7. Om inget annat anges, så har de termer som används i de här riktlinjerna samma innebörd som de termer som definieras i förordning (EU) nr 575/2013, direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/59/EU.

² EUT L 176, s. 338.

³ EUT L 173, s. 90.

⁴ EUT L 176, s. 1.

3. Genomförande

Tillämpningsdatum

8. Dessa riktlinjer gäller från och med den 1 januari 2018.

Bistånd i tillämpningen

9. Om de olika behöriga myndigheterna har olika uppfattningar i frågor angående dessa riktlinjer bör dessa myndigheter lämna in en begäran till EBA i enlighet med vad som avses i artikel 31.c i förordning (EU) nr 1093/2010. Om en begäran har lämnats in bör alla de inblandade behöriga myndigheterna tillhandahålla lämplig information till EBA, däribland argument som stöder deras olika åsikter, så att EBA har möjlighet att bilda sig en uppfattning om de omtvistade frågorna. Alla de inblandade behöriga myndigheterna bör därefter i största möjliga utsträckning ta hänsyn till EBA:s yttrande.

4. Bedömning av filialens betydelse och av intensifieringstest

10. De behöriga myndigheterna bör bedöma och fastställa, i enlighet med den process och de kriterier som fastställts i detta avsnitt, om en filial som har betecknats som betydande i enlighet med artikel 51 i direktiv 2013/36/EU även uppfyller villkoren i intensifieringstestet.
11. Om den samordnande tillsynsmyndigheten i ett tillsynskollegium som avses i artikel 116 i direktiv 2013/36/EU skiljer sig från hemmedlemsstatens behöriga myndighet för en given filial bör de samarbeta på nära håll med utgångspunkt från avsnitt 5.8 för att säkerställa att filialen övervakas i enlighet med dessa riktlinjer.

4.1 Filialens betydelse och kartläggning: inledande bedömning och uppdateringar av denna

12. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 51 i direktiv 2013/36/EU bör den samordnande tillsynsmyndigheten eller hemmedlemsstatens behöriga myndighet, mot bakgrund av den kartläggning av institutet eller gruppen som utförs i enlighet med artiklarna 2 och 23 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/98 och artiklarna 2 och 17 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/99, göra sin egen bedömning av en given filials betydelse för institutet eller gruppen i fråga med utgångspunkt från de kriterier som avses i punkterna 28–31.
13. Den samordnande tillsynsmyndigheten eller hemmedlemsstatens behöriga myndighet bör ange sin bedömning av filialens betydelse för institutet eller gruppen i den specifika rutan i den mall för kartläggning som avses i artiklarna 2 och 17 och bilaga I i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/99.
14. Om den samordnande tillsynsmyndigheten eller hemmedlemsstatens behöriga myndighet utifrån sin bedömning har fastställt att en filial är av betydelse för institutet eller gruppen bör den delge sin åsikt till värdmedlemsstatens behöriga myndighet, separat eller inom ramen för färdigställandet av kartläggningen av institutet eller gruppen i enlighet med artikel 2 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/99, och uppmana denna myndighet att överväga att tillämpa det förfarande som avses i artikel 51 i direktiv 2013/36/EU för att fastställa om filialen är betydande.
15. Om den samordnande tillsynsmyndigheten eller hemmedlemsstatens behöriga myndighet har meddelat värdmedlemsstatens behöriga myndighet att den anser att filialen är av betydelse för institutet eller gruppen, bör värdmedlemsstatens behöriga myndighet överväga om den ska tillämpa det förfarande som fastställs i artikel 51 i direktiv 2013/36/EU och vidarebefordra, antingen separat eller inom ramen för dess åsikter om eller synpunkter på den kartläggning av

instituttet eller gruppen som avses i artikel 2 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/99, sina åsikter till den samordnande tillsynsmyndigheten eller hemmedlemsstatens behöriga myndighet.

16. Den samordnande tillsynsmyndigheten eller hemmedlemsstatens behöriga myndighet bör regelbundet och minst under varje uppdatering av den kartläggning av instituttet eller gruppen som avses i artikel 2 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/99 bedöma betydelsen av en given filial för instituttet eller gruppen. Värmedlemsstatens behöriga myndighet bör se till att de villkor som fastställs i artikel 51 i direktiv 2013/36/EU kontinuerligt övervakas för de filialer som har etablerats inom ramen för myndighetens tillsynsbefogenheter.
17. Om den samordnande tillsynsmyndigheten eller hemmedlemsstatens behöriga myndighet anser att filialen är betydande för institutionen eller gruppen, men värmedlemsstatens behöriga myndighet inte anser att filialen är betydande enligt vad som avses i artikel 51 i direktiv 2013/36/EU, bör den samordnande tillsynsmyndigheten eller hemmedlemsstatens behöriga myndighet ändå uppmana värmedlemsstatens behöriga myndighet att delta i tillsynskollegiet som observatör i enlighet med artikel 3.2 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/98 och artikel 3.1 b i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/99.
18. Efter det att filialen har klassificerats som betydande i enlighet med artikel 51 i direktiv 2013/36/EU bör den samordnande tillsynsmyndigheten och hemmedlemsstatens behöriga myndighet utan onödiga dröjsmål uppdatera kartläggningen av instituttet eller gruppen. Vid kartläggningen av instituttet eller gruppen bör det i synnerhet noteras om värmedlemsstatens behöriga myndighet deltar i det berörda kollegiet som medlem (betydande filial) eller som observatör (icke-betydande filial), enligt vad som avses i artikel 4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/98. Förteckningen över kollegiets medlemmar och observatörer bör uppdateras i enlighet med detta.

4.2 Intensifieringstest för tillsyn av särskilt betydande filialer

4.2.1 Intensifieringstest

19. Den samordnande tillsynsmyndigheten och hemmedlemsstatens behöriga myndighet bör samarbeta med utgångspunkt från följande punkter och i största möjliga utsträckning göra en gemensam bedömning och dra en gemensam slutsats om huruvida en filial som har fastställts vara betydande i enlighet med artikel 51 i direktiv 2013/36/EU även uppfyller villkoren i intensifieringstestet och därför enligt dessa riktlinjer bör anses vara en "särskilt betydande" filial och utsättas för den intensifierade tillsyn som avses i avsnitt 5. Denna gemensamma slutsats bör meddelas till instituttet och moderföretaget inom EU av den samordnande tillsynsmyndigheten och hemmedlemsstatens behöriga myndighet.
20. Den samordnande tillsynsmyndigheten och hem- och värmedlemsstatens behöriga myndigheter bör komma överens om tidsramen och processen för genomförandet av

intensifieringstestet, och om utarbetandet av den gemensamma slutsatsen rörande huruvida villkoren i detta test är uppfyllda.

21. Den samordnande tillsynsmyndigheten och hem- och värdmedlemsstatens behöriga myndigheter bör i största möjliga utsträckning genomföra sin gemensamma bedömning av huruvida villkoren i intensifieringstestet har uppfyllts och då använda sig av den information som redan finns tillgänglig inom ramen för COREP och FINREP, såväl som annan information som redan insamlats från institutet, inklusive från institutets eller gruppens IKU och ILU. För detta ändamål och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 28 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/98 bör den samordnande tillsynsmyndigheten och hem- och värdmedlemsstatens behöriga myndigheter inom ramen för kollegiet även utbyta all annan information som är nödvändig.
22. Om de olika behöriga myndigheterna har olika uppfattningar rörande resultatet av intensifieringstestet och de inte kan utarbeta en gemensam slutsats bör myndigheterna lämna in en förfrågan till EBA i enlighet med vad som avses i artikel 31 c i EBA-förordningen, tillsammans med all den information som är nödvändig för att EBA ska kunna bilda sig en uppfattning om de omtvistade frågorna och hjälpa myndigheterna att dra en gemensam slutsats. Alla de inblandade behöriga myndigheterna bör ta hänsyn till EBA:s ståndpunkt och avgöra frågan i enlighet med detta.
23. Den samordnande tillsynsmyndigheten eller hemmedlemsstatens behöriga myndighet bör se till att det i kartläggningen av institutet eller gruppen noteras om en filial uppfyller villkoren i intensifieringstestet. Den samordnande tillsynsmyndigheten eller hemmedlemsstatens behöriga myndighet bör på ett lämpligt sätt vid behov informera tillsynskollegiet om detta.
24. Den samordnande tillsynsmyndigheten och hem- och värdmedlemsstatens behöriga myndigheter bör minst en gång per år granska sin gemensamma slutsats om resultatet av intensifieringstestet och uppdatera denna. För granskningen och uppdateringen gäller punkterna 20–23 och avsnitt 4.2.2.
25. De behöriga myndigheterna bör se till att en filial som inte längre uppfyller villkoren i intensifieringstestet fortsätter att vara en betydande filial i den mening som avses i artikel 51 i direktiv 2013/36/EU, såvida filialen inte bedöms vara annat i enlighet med bestämmelserna i denna artikel. Bedömningen av intensifiering av tillsyn respektive bedömningen av betydande filialer är två separata processer.

4.2.2 Kriterier för intensifieringstestet

26. Den samordnande tillsynsmyndigheten och hem- och värdmedlemsstatens behöriga myndigheter bör utföra intensifieringstestet med beaktande av filialens affärsmodell samt storleken på, omfattningen av och systemvikten hos filialens verksamhet i värdmedlemsstaten och med beaktande av dess betydelse för institutet eller gruppen.

27. Den samordnande tillsynsmyndigheten och hem- och värdmedlemsstatens behöriga myndigheter bör enbart beakta och göra en bedömning av en betydande filial om denna filial tillhandahåller kritiska funktioner i den mening som avses i direktiv 2014/59/EU på grundval av uppgifter i återhämtnings- eller resolutionsplaner (för gruppen), på följande områden:
- banktjänster till privatkunder,
 - banktjänster till företagskunder,
 - betalningar, clearing, avräkning,
 - depå,
 - in- och utlåning internt inom det finansiella systemet, eller
 - investeringsbanktjänster.
28. Den samordnande tillsynsmyndigheten och hem- och värdmedlemsstatens behöriga myndigheter bör även utvärdera om en betydande filial som tillhandahåller kritiska funktioner uppfyller följande villkor:
- filialen är av betydelse för institutet eller gruppen, eller
 - filialen är av stor betydelse för värdmedlemsstatens finansiella stabilitet.
29. En betydande filial som tillhandahåller kritiska funktioner bör anses vara av betydelse för institutet eller gruppen om filialen uppfyller en eller flera av de villkor som avses i artikel 7.2 a–e i kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1075, antingen för institutet eller gruppen.
30. De behöriga myndigheterna bör även utvärdera om en betydande filial är av betydelse för institutet eller gruppen utifrån all den information som lämnats in av institutet eller moderföretaget inom EU. Det inkluderar den information som lämnats in inom ramen för interna processer för bedömning av kapitalbehov, interna likviditetsutvärderingar, återhämtningsplaner eller information från någon annan typ av planering, där filialen har beskrivits vara av betydelse för institutet eller gruppen.
31. För att bedöma om en betydande filial som tillhandahåller kritiska funktioner bör anses vara av stor betydelse för värdmedlemsstatens finansiella stabilitet bör de behöriga myndigheterna överväga om filialen uppfyller något av följande kriterier:
- filialens marknadsandel för inlåning överstiger 4 procent i värdmedlemsstaten,
 - filialens totala tillgångar (tillgångar som är förenade med filialen) utgör en betydande del av värdmedlemsstatens BNP (dvs. är större än 4 procent av BNP),

- c. filialens totala tillgångar (tillgångar som är förenade med filialen) utgör en betydande del av värdmedlemsstatens banksystems totala tillgångar (dvs. är större än 4 procent av värdmedlemsstatens banksystems totala tillgångar), eller
- d. filialen kan anses vara systemviktig på liknande grunder som andra systemviktiga institut (O-SII) med utgångspunkt från den bedömning som avses i EBA:s riktlinjer⁵ i de fall den går att tillämpas på filialspecifika uppgifter, om sådana uppgifter finns tillgängliga. Givet omfattningen av filialernas integrering med och med avseende på det stöd filialerna får från institutet, bör de behöriga myndigheterna även överväga att fastställa högre trösklar för poängsättning för O-SII i syfte att identifiera de filialer som uppfyller villkoren i intensifieringstestet.

⁵ EBA:s riktlinjer om kriterierna för att fastställa villkoren för tillämpning av artikel 131.3 i direktiv 2013/36/EU (CRD) i samband med bedömningen av andra systemviktiga institut (O-SII) (EBA/GL/2014/10).

5. Löpande tillsyn av särskilt betydande filialer

32. Den löpande tillsynen av filialer som uppfyller villkoren i intensifieringstestet (särskilt betydande filialer) bör organiseras och utföras i enlighet med de uppgifter och skyldigheter som faller inom behörighetsområdet för den samordnande tillsynsmyndigheten och hem- och värdmedlemsstatens behöriga myndigheter som avses i direktiv 2013/36/EU och i direktiv 2014/59/EU samt med beaktande av avsnitt 5.1 och 5.8 i dessa riktlinjer.
33. Den samordnande tillsynsmyndigheten och hem- och värdmedlemsstatens behöriga myndigheter bör i största möjliga utsträckning se till att kollegiets operativa ram fullt ut möjliggör tillsyn av de särskilt betydande filialerna i enlighet med dessa riktlinjer.

5.1 Riskbedömning av en filial

34. Den samordnande tillsynsmyndigheten och hem- och värdmedlemsstatens behöriga myndigheter bör se till att den särskilt betydande filialen utsätts för en verkningsfull och effektiv riskbedömning inom ramen för den översyns- och utvärderingsprocess (ÖUP) som tillämpas på instituten och gruppen i enlighet med artikel 97 i direktiv 2013/36/EU och EBA:s *Riktlinjer om gemensamma förfaranden och metoder för översyns- och utvärderingsprocessen (ÖUP)*⁶. I synnerhet bör den samordnande tillsynsmyndigheten eller hemmedlemsstatens behöriga myndighet se till att gruppriskbedömningen eller ÖUP-rapporten för ett institut som avses i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 710/2014 innehåller en klar och tydlig hänvisning till tillsynsbedömningen av alla särskilt betydande filialer, inklusive en bedömning av de väsentliga risker som filialen är eller kan vara utsatt för, filialens affärsmodell och affärsstrategi samt de risker som filialen utgör för värdmedlemsstatens finansiella system (riskbedömningen av en filial).
35. Riskbedömningen av en filial bör ingå som en bilaga till riskbedömningsrapporten för gruppen eller ÖUP-rapporten för institutet.
36. Institut eller särskilt betydande filialer behöver inte sammanställa någon filialspecifik IKU och ILU. Den samordnande tillsynsmyndigheten eller hemmedlemsstatens behöriga myndighet bör se till att den av institutets information om IKU och ILU som sammanställts i enlighet med EBA:s *Riktlinjer för information om IKU och ILU som samlas in inom ramen för ÖUP*⁷ på ett lämpligt sätt omfattar särskilt betydande filialer och avspeglar deras riskexponeringar, såväl som det kapital och den likviditet som allokerats för att täcka dessa risker. För detta ändamål bör den samordnande tillsynsmyndigheten eller hemmedlemsstatens behöriga myndighet se till att ett institut vars filial har uppfyllt villkoren i intensifieringstestet ges tillräckligt med tid, efter att det

⁶ EBA/GL/2014/13.

⁷ EBA/GL/2016/10.

meddelats myndigheternas gemensamma slutsats, till att utarbeta denna filialspecifika information.

37. Den samordnande tillsynsmyndigheten eller hemmedlemsstatens behöriga myndighet bör se till att riskbedömningen av en filial innehåller en bedömning av samtliga aspekter av ÖUP som är av relevans för filialen. För detta ändamål bör riskbedömningen av filialen inte innehålla en bedömning av kapitaltäckningen eftersom denna inte är relevant på filialnivå. Bedömningen bör dock innehålla en bedömning av den interna kapital- och likviditetsallokeringens lämplighet för de riskexponeringar som institutet utsatt sig för via den särskilt betydande filialen. Bedömningen bör baseras på information från den interna processen för bedömning av kapitalbehov och interna likviditetsutvärderingen för gruppen eller institutet, eftersom denna kan anses vara relevant för filialen. Riskbedömningen av en filial bör minst innehålla resultaten av en bedömning av följande aspekter:
- a. Den filialspecifika affärsmodellen och affärsstrategin samt dess roll/ställning inom ramen för ett instituts affärsmodell och affärsstrategi.
 - b. Filialspecifik styrning, riskhantering och kontroll och till vilken grad filialen är integrerad i institutets interna styrning och kontroll.
 - c. Väsentliga risker för kapital, likviditet och finansiering som filialen är eller kan vara exponerad för, såsom anges i EBA:s *Riktlinjer om gemensamma förfaranden och metoder för översyns- och utvärderingsprocessen*, och alla eventuella risker för institutets lönsamhet som härrör från eller kan härröra från de risker som institutet tagit via den särskilt betydande filialen.
 - d. Den risk som filialen kan utgöra för värdmedlemsstatens finansiella system.
 - e. Den makroekonomiska miljön inom vilken filialens verksamhet utförs.
38. Förutom vad som angetts ovan bör det i riskbedömningen av en filial tillhandahållas en sammanfattande översikt av eventuella slutsatser från undersökningar och kontroller som utförts på plats av hem- eller värdmedlemsstatens behöriga myndighet som är av relevans för riskbedömningen av institutet eller värdmedlemsstatens finansiella system.
39. Vid utarbetande av riskbedömningen av en filial bör den samordnande tillsynsmyndigheten eller hemmedlemsstatens behöriga myndighet se till att den har erhållit och tagit hand om lämpliga uppgifter från värdmedlemsstatens behöriga myndighet. Värdmedlemsstatens behöriga myndighet bör minst tillhandahålla följande uppgifter:
- a. Information om och en bedömning av den filialspecifika affärsmodellen och affärsstrategin mot bakgrund av de förutsättningar som finns för att bedriva verksamhet i värdmedlemsstaten.

- b. Information om och en bedömning av de risker som filialen kan utgöra för värdmedlemsstatens finansiella stabilitet.
 - c. En beskrivning och bedömning av uppföranderisken och information om eventuella uppföranderiskhändelser i relation till filialens verksamhet.
 - d. En beskrivning och bedömning av den makroekonomiska miljö inom vilken filialens verksamhet utförs.
40. Värdmedlemsstatens behöriga myndighet bör inkomma med den information som anges i ovanstående punkt och med utgångspunkt från de uppgifter den har att tillgå, inklusive från;
- a. den statistiska rapportering och finansiella stabilitetsrapportering som avses i artiklarna 40 och 52 i direktiv 2013/36/EU,
 - b. eventuella kontroller på plats och undersökningar av filialen i enlighet med avsnitt 5.3,
 - c. information från den samordnande tillsynsmyndigheten eller hemmedlemsstatens behöriga myndighet i enlighet med avsnitt 5.4,
 - d. information från eventuella möten med filialens ledning i enlighet med avsnitt 5.6, och
 - e. all annan information som de behöriga myndigheterna har tillgång till.
41. Den samordnande tillsynsmyndigheten och hem- och värdmedlemsstatens behöriga myndigheter bör samordna valet av tidpunkt för utarbetandet av riskbedömningen av filialen så att den stämmer överens med valet av tidpunkt för utarbetandet av gruppriskbedömningen eller ÖUP-rapporterna (dvs. ÖUP-cykeln). Där så är lämpligt bör denna samordning göras inom ramen för tillsynskollegiet och vara avspeglad i kollegiets process för översyn och utvärdering samt vara avstämd mot tidtabellen för det gemensamma beslutet om institutspecifika tillsynskrav i enlighet med kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 710/2014.

5.2 Samordning av tillsynsaktiviteter och programmet för tillsynsgranskning

42. Kollegiets program för tillsynsgranskning som avses i artiklarna 11 och 20 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/99 bör, när det gäller en särskilt betydande filial, ta hänsyn till resultatet av denna riskbedömning av filialen som utförts i enlighet med avsnitt 5.1.
43. Om det i riskbedömningen av filialen har kartlagts betydande risker för kapital, likviditet och finansiering som filialen är eller kan vara utsatt för, och/eller risker för institutets lönsamhet som härrör från filialen, inklusive från filialens styrnings- och riskkontroller, bör slutsatserna i bedömningen påverka den tillsynsverksamhet som planeras av den samordnande

tillsynsmyndigheten och hem- och värdmedlemsstatens behöriga myndigheter och noteras i kollegiets program för tillsynsgranskning.

44. Vid utarbetandet av kollegiets program för tillsynsgranskning bör den samordnande tillsynsmyndigheten och hem- och värdmedlemsstatens behöriga myndigheter diskutera arbets- och uppgiftsfördelningen för utförandet av den planerade tillsynsverksamheten rörande den särskilt betydande filialen, och de bör utforska möjligheterna för att en del av denna verksamhet utförs gemensamt av hem- och värdmedlemsstatens behöriga myndigheter.
45. För att undvika dubblering av tillsynsuppgifter och informationsförfrågningar till det institut som står under tillsyn rörande den särskilt betydande filialen bör hem- och värdmedlemsstatens behöriga myndigheter vid utarbetandet av kollegiets program för tillsynsgranskning överväga vilken uppgiftsfördelning som är lämplig, såsom avses i avsnitt 5.8.

5.3 Platskontroller och undersökningar av särskilt betydande filialer

46. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 52 i direktiv 2013/36/EU bör kontroller på plats och undersökningar av filialen, i den mån som dessa planeras i förväg, inkluderas i kollegiets program för tillsynsgranskning som utarbetas i enlighet med artiklarna 16 och 31 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/98.
47. För att säkerställa att den samordnande tillsynsmyndigheten och hem- och värdmedlemsstatens behöriga myndigheter har en översikt över de planerade platskontrollerna och undersökningarna av filialer, inklusive de som inte utförs gemensamt, och för att undvika onödigt dubbelarbete av tillsynsuppgifter och förfrågningar till instituten, bör kollegiets program för tillsynsgranskning, så långt som är praktiskt möjligt, innehålla information om all sådan verksamhet som organiseras av antingen hemmedlemsstatens eller värdmedlemsstatens behöriga myndighet, samt om dess omfattning, tidpunkt och planerade resurser.
48. Om den samordnande tillsynsmyndigheten eller hem- eller värdmedlemsstatens behöriga myndighet fastställer tidpunkten för gemensamt utförda aktiviteter bör den myndighet som tar initiativ till och organiserar aktiviteterna ta passande hänsyn till de deltagande myndigheternas behov med avseende på resurser och översynscykler, och i synnerhet ÖUP-cykeln.
49. De planerade platskontroller och undersökningar av en filial som inte har planerats från början men inletts under årets lopp bör meddelas från en myndighet till en annan utan onödiga dröjsmål, och bör på ett lämpligt sätt avspeglas i kollegiets uppdaterade program för tillsynsgranskning.
50. Den samordnande tillsynsmyndigheten och hem- och värdmedlemsstatens behöriga myndigheter bör se till att antalet platskontroller och undersökningar av särskilt betydande filialer på årlig basis är flera än för andra typer av filialer.

51. En behörig myndighet som inleder platskontroller eller undersökningar (initiativtagaren) av en särskilt betydande filial bör använda sig av följande process:

- a. Initiativtagaren bör uppmana den andra myndigheten att delta i utförandet av verksamheten och se till att beslutet rörande verksamheten har tagits inom en rimlig tidsram och att de behöriga myndigheterna har getts möjlighet att organisera sitt deltagande (vanligen sex veckor före det att verksamheten inleds när det gäller verksamhet som har planerats i förväg, men en kortare tidsfrist kan räcka när det gäller en extraordinär händelse). När initiativtagaren gör detta bör denne informera den inbjudna myndigheten om verksamhetens omfattning för att göra det möjligt för myndigheten att fatta ett väl underbyggt beslut.
- b. Den myndighet som mottar uppmaningen bör bekräfta sitt deltagande utan onödiga dröjsmål, och senast inom en vecka från det att den uppmaning som avses i led a har mottagits, såvida platskontrollen eller undersökningen inte är av brådskande karaktär, i vilket fall den myndighet som mottar uppmaningen bör bekräfta sitt deltagande inom en lämplig tidsram som fastställts av den andra myndigheten, mot bakgrund av de särskilda omständigheter som motiverar en platskontroll eller undersökning.
- c. Om den myndighet som mottar uppmaningen beslutar att delta i verksamheten
 - i. bör initiativtagaren, i den mån som är möjligt, schemalägga verksamheten, inklusive tidpunkten för de sammanträden som organiseras inom ramen för tillsynsaktivitetens utförande, med vederbörligt beaktande av den deltagande myndighetens anträffbarhet,
 - ii. bör initiativtagaren se till att information av relevans för utförandet av tillsynsaktiviteten görs tillgänglig för den deltagande myndigheten, med förbehåll för bestämmelserna i den nationella lagstiftningen i den medlemsstat där kontrollen eller inspektionen utförs,
 - iii. bör initiativtagaren utarbeta en rapport i vilken resultaten av platskontrollen eller undersökningen sammanfattas, och initiativtagaren bör också avsätta lämplig tid för den deltagande myndigheten att yttra sig inom en angiven tidsfrist för att göra det möjligt att färdigställa rapporten i god tid,
 - iv. bör de myndigheter som deltar i tillsynsaktiviteten sträva efter att komma överens om den rapport i vilken resultaten av platskontrollen eller undersökningen sammanfattas innan rapporten vidarebefordras till institutet och, i de fall när det är lämpligt och med hänsyn till administrativa rutiner, också till filialen,

- v. bör den samordnande tillsynsmyndigheten eller hemmedlemsstatens behöriga myndighet, när de myndigheter som deltar i verksamheten har färdigställt rapporten, vidarebefordra rapporten till institutet eller gruppen. Men i de fall när det är lämpligt, med hänsyn till de administrativa rutinerna, bör istället värdmedlemsstatens behöriga myndighet vidarebefordra rapporten till filialens ledning,
 - vi. i de fall då de myndigheter som deltar i verksamheten misslyckas med att komma överens om den rapport i vilken resultaten av platskontrollen eller undersökningen sammanfattas, är den myndighet som tog initiativet till och organiserade tillsynsaktiviteten fortsatt ansvarig för färdigställandet av rapporten, för att vidarebefordra och kommunicera den till institutet eller till filialens ledning.
- d. Om den myndighet som mottar uppmaningen beslutar att inte delta i tillsynsaktiviteten bör initiativtagaren utarbeta en rapport som sammanfattar resultaten av platskontrollen eller undersökningen och informera den samordnande tillsynsmyndigheten och hem- eller värdmedlemsstatens behöriga myndighet om slutresultaten såsom de meddelats till institutet och till filialen. Om en platskontroll eller undersökning av en filial utförs av värdmedlemsstatens behöriga myndighet och den samordnande tillsynsmyndigheten eller hemmedlemsstatens behöriga myndighet beslutar att inte delta i verksamheten, bör värdmedlemsstatens behöriga myndighet informera den samordnande tillsynsmyndigheten och hemmedlemsstatens behöriga myndighet om resultaten innan de kommuniceras till filialen.

52. Den samordnande tillsynsmyndigheten eller hemmedlemsstatens behöriga myndighet bör uppmana värdmedlemsstatens behöriga myndighet att delta i platskontroller eller undersökningar som utförs av ett institut om denna verksamhet är relevant för särskilt betydande filialer (detta bör i synnerhet inbegripa sammanträden med gruppens eller institutets ledning om frågor rörande särskilt betydande filialer; se även avsnitt 5.6).

5.4 Information som krävs för tillsynen av särskilt betydande filialer

53. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 524/2014 och kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 620/2014 bör den samordnande tillsynsmyndigheten och hem- och värdmedlemsstatens behöriga myndigheter som deltar i tillsynen av särskilt betydande filialer se till att de utbyter all den information, genom att på eget initiativ eller på begäran tillgängliggöra information. Informationen som bör utbytas avser gruppen, institutet eller filialen alternativt information som på annat sätt är lämplig, korrekt och relevant för att tillsynen av filialen ska kunna genomföras på ett verkningsfullt och effektivt sätt enligt vad som avses i dessa riktlinjer.

54. Vid utvärderingen av relevansen av en särskild information eller uppsättning information bör den samordnande tillsynsmyndigheten och hem- och värdmedlemsstatens behöriga myndigheter på ett proportionerligt och lämpligt sätt och utifrån ett riskperspektiv i största möjliga utsträckning försöka förutse dessa uppgifters inverkan på följande:
- a. Filialens verksamhet.
 - b. Styrningen och organisationen av filialen, institutet eller gruppen som helhet.
 - c. Den potentiella inverkan på en medlemsstats finansiella stabilitet, inklusive den medlemsstat där filialen är verksam.
 - d. Informationens potentiella relevans för värdmedlemsstatens behöriga myndighets beslut rörande införandet av villkor för allmänhetens bästa med avseende på filialen, verksamheten i värdmedlemsstaten.
 - e. Den potentiella inverkan av de risker som institutet tagit via den särskilt betydande filialen på institutet och dess lönsamhet.
55. Den samordnande tillsynsmyndigheten och hem- och värdmedlemsstatens behöriga myndigheter bör, utan att det påverkar tillämpningen av kommissionens delegerade förordning (EU) nr 524/2014 och kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 620/2014, se till att de på ett proportionerligt och lämpligt sätt utbyter åtminstone lämplig information om följande:
- a. Interna och, om de finns att tillgå, externa revisionsrapporter samt institutets interna riskrapporter med inriktning på filialens position inom institutet och om de risker som institutet tagit via den särskilt betydande filialen.
 - b. Likviditetsrapporter från institutet som samlats in i enlighet med artikel 415 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - c. All relevant information som antingen hemmedlemsstatens eller värdmedlemsstatens behöriga myndighet har erhållit från ett institut under det att de utarbetade riskbedömningen av filialen i enlighet med avsnitt 5.1 i dessa riktlinjer.
 - d. Rapporter som sammanfattar resultaten av de platskontroller och undersökningar av filialen som genomförts antingen av den samordnande tillsynsmyndigheten eller av hem- eller värdmedlemsstatens behöriga myndighet i enlighet med avsnitt 5.3 i dessa riktlinjer, med inriktning på filialens position inom gruppen och de risker som institutet har tagit via den särskilt betydande filialen.
 - e. Uppgifter om filialspecifika tillsynsåtgärder och andra åtgärder som har vidtagits eller som planeras av den samordnande tillsynsmyndigheten eller hemmedlemsstatens behöriga myndighet (se även avsnitt 5.5).

- f. Eventuella förebyggande åtgärder som vidtagits av värdmedlemsstatens behöriga myndighet på grundval av artikel 43 i direktiv 2013/36/EU och åtgärder som vidtagits på grundval av artikel 50.4 i detta direktiv (se även avsnitt 5.5).
 - g. Information om kommande stora förändringar som påverkar filialen, såsom förändringar i institutets it-system eller affärsmodell, och eventuella relevanta kontinuitets- och beredskapsplaner.
 - h. Information rörande operativa händelser, inklusive eventuella betydande fel eller störningar i de tjänster som tillhandahålls till kunderna, i betalningssystem eller i it-system i den mån dessa är av relevans för filialen, inklusive cyberattacker eller cyberhot eller attacker eller hot mot informationssäkerheten, såväl som störningar eller fel som skadar eller äventyrar filialens möjligheter att fortsätta med sin affärsverksamhet eller uppfylla sina skyldigheter som en tillhandahållare av betalningssystem och betalningstjänster.
 - i. Information rörande strategier eller affärsplaner avseende filialens framtida verksamhet, inklusive men inte begränsat till eventuella erbjudanden av betydelsefulla nya produkter eller tjänster som inte omfattas av artikel 39 i direktiv 2013/36/EU.
 - j. Dokumentation som härrör från tillämpningen av artiklarna 143, 151.4 och 151.9, 283, 312 och 363 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - k. Information av relevans för bedömningen av återhämtningsplanen för gruppen eller institutets plan.
56. Denna information bör utväxlas i lämplig tid och i skriftlig eller elektronisk form, med användning av säkra kommunikationssätt så långt som är möjligt, i syfte att underlätta utförandet av de relevanta tillsynsuppgifterna på ett verkningsfullt och effektivt sätt.
57. I stressituationer rörande likviditeten bör de behöriga myndigheterna meddela varandra i enlighet med kraven i artikel 17 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 524/2014 och i enlighet med det förfarande som avses i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 620/2014, och bör, i samband med att de tillhandahåller den information som avses i artikel 17.3 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 524/2014, förklara stressens förväntade inverkan på institutets likviditet och tillhandahålla de senast tillgängliga likviditetskvoterna i den inhemska valutan i institutets hemmedlemsstat och i alla andra valutor som är av vikt för institutet.

5.5 Användning av tillsynsåtgärder och sanktioner

58. Den samordnande tillsynsmyndigheten eller hemmedlemsstatens behöriga myndighet bör vidta tillsynsåtgärder i enlighet med vad som föreskrivs i artiklarna 104 och 105 i direktiv 2013/36/EU med avseende på institutet med utgångspunkt från de ÖUP-relaterade

slutsatserna och de särskilda slutsatserna i riskbedömningen av filialen om åtgärderna vidtas i relation till de risker som institutet tagit via en särskilt betydande filial eller de brister som fastställts i en sådan filial.

59. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 41 i direktiv 2013/36/EU bör den samordnande tillsynsmyndigheten och hem- och värdmedlemsstatens behöriga myndigheter samordna användningen av de tillsynsåtgärder och förebyggande åtgärder som inom ramen för tillsynskollegierna vidtas med avseende på den särskilt betydande filialen, och att då överväga i synnerhet följande:
- a. den typ av åtgärder som ska vidtas,
 - b. tidpunkten för åtgärderna och deras varaktighet,
 - c. åtgärdernas omfattning med avseende på de berörda exponeringarna eller styrningen eller alla andra relevanta frågor, eller individer, om de riktas mot individer,
 - d. kopplingarna till de slutsatser om tillsynen som framhålls i riskbedömningen av filialen.
60. Den samordnande tillsynsmyndigheten och hem- och värdmedlemsstatens behöriga myndigheter bör regelbundet informera varandra om eventuella makrotillsynsåtgärder, eller om alla andra åtgärder som vidtas rörande institut eller filialer i syfte att säkerställa den finansiella stabiliteten och som kan vara av relevans för institutet eller den särskilt betydande filialen.
61. Den samordnande tillsynsmyndigheten eller hemmedlemsstatens behöriga myndighet bör ta hänsyn till den information rörande makrotillsynsåtgärder som erhållits i enlighet med föregående punkt i syfte att besluta om åtgärderna ska utökas till att omfatta hela institutet enligt bestämmelserna om frivillig reciprocitet för makrotillsynsåtgärder som fastställts av Europeiska systemrisknämnden (ESRB)⁸.
62. När beslut tas om reciprocitet av makrotillsynsåtgärder som tillämpas i en viss värdmedlemsstat på ett institut som bedriver verksamhet genom en filial, bör den samordnande tillsynsmyndigheten eller hemmedlemsstatens behöriga myndighet även överväga följande:
- a. Makrotillsynsåtgärdernas typ, omfattning och beskaffenhet, och huruvida de utgör "åtgärder inom Pelare 1" (t.ex. förändringar av riskvikter i enlighet med artikel 124 i förordning (EU) nr 575/2013) eller "åtgärder inom den andra pelaren" (t.ex. en lägsta riskvikt som tillämpas i enlighet med artikel 103 i direktiv 2013/36/EU).

⁸ Se Europeiska systemrisknämndens rekommendation om bedömningen av gränsöverskridande effekter och frivillig reciprocitet för makrotillsynsåtgärder (ESRB/2015/2).

- b. Omfattningen och beskaffenheten av filialens verksamhet, och i synnerhet huruvida dess förfaranden eller exponeringar skulle ha påverkats av makrotillsynsåtgärden om förfarandena eller exponeringarna hade genomförts av ett institut som hade varit verksamt i värdmedlemsstaten via ett dotterbolag i stället för via en filial.
- c. Ramen för makrotillsyn och eventuella befintliga makrotillsynsåtgärder i hemmedlemsstaten som är tillämpliga på institutet (och därmed på dess filialer), och huruvida dessa syftar till att åtgärda samma risker som de åtgärder som tillämpas av värdmedlemsstatens behöriga myndighet.
- d. ESRB:s rekommendationer om fastställande av miniminormer för reciprocitet rörande makrotillsyn⁹.

5.6 Kommunikationsram för en särskilt betydande filial

63. Den samordnande tillsynsmyndigheten och hem- och värdmedlemsstatens behöriga myndigheter bör sträva efter att säkerställa att de meddelanden som delges institutet eller gruppen rörande filialen är konsekventa. Den samordnande tillsynsmyndigheten och hem- och värdmedlemsstatens behöriga myndigheter bör därför se till att de har rådfrågat varandra innan de sänder någon typ av formellt meddelande till gruppen eller institutet rörande filialen.
64. När värdmedlemsstatens behöriga myndighet tar kontakt med den särskilt betydande filialen, och speciellt i det fall när information som efterfrågas behövs för att utföra dess uppgifter i enlighet med den tillämpliga lagstiftningen inklusive dessa riktlinjer, bör värdmedlemsstatens behöriga myndighet på ett lämpligt sätt meddela och samordna med den samordnande tillsynsmyndigheten eller hemmedlemsstatens behöriga myndighet.
65. Den samordnande tillsynsmyndigheten och hem- och värdmedlemsstatens behöriga myndigheter bör minst organisera ett gemensamt möte varje år med filialens ledning, där om möjligt även representanterna för institutets högsta ledning deltar, för att diskutera följande:
- a. Filialens finansiella resultat vid årsslutet och eventuella prognoser för filialens resultat på medellång sikt.
 - b. Filialens affärsstrategi och hur filialen ska bidra till, utföra och implementera institutets strategi.
 - c. Filialens huvudsakliga verksamhet och dess tillhörande risker.
 - d. Resultat från de upptäckter som gjorts genom tillsynen av filialens verksamhet och de åtgärder som vidtagits eller som ska vidtas av institutet för att åtgärda de relevanta problemen.

⁹ Ibid.

66. Om antingen den samordnande tillsynsmyndigheten eller hem- eller värdmedlemsstatens behöriga myndighet inte kan delta i detta gemensamma möte bör de berörda myndigheterna informera varandra i enlighet därmed, och myndigheterna bör dela med sig av resultatet av mötet och diskutera eventuella uppföljningsåtgärder.
67. Den samordnande tillsynsmyndigheten och hem- och värdmedlemsstatens behöriga myndigheter bör komma överens om formen för de gemensamma mötena med institutets högsta ledning och hur ofta dessa ska genomföras, för att diskutera frågor som är mer särskilt relevanta för den särskilt betydande filialen eller frågor som eventuellt kan påverka filialen.
68. Dessa gemensamma möten med institutet och med ledningen för filialen bör på ett lämpligt sätt anges i kollegiets program för tillsynsgranskning.

5.7 Hem- och värdmedlemsstatens behöriga myndigheters roller och skyldigheter när det gäller bedömningen av återhämtningsplanen

69. Inom ramen för bedömningen av återhämtningsplanen i enlighet med artikel 6.2 i direktiv 2014/59/EU eller förfarandet för bedömningen av återhämtningsplanen för gruppen i enlighet med artikel 8.1 i detta direktiv, och även med hänsyn tagen till EBA:s *Recommendation on the coverage of entities in the group recovery plan (rekommendation om vilka enheter gruppens återhämtningsplan ska omfatta)*¹⁰, bör den samordnande tillsynsmyndigheten eller hemmedlemsstatens behöriga myndighet rådgöra med värdmedlemsstatens behöriga myndighet för betydande filialer i enlighet med artiklarna 6.2 och 8.1 i direktiv 2014/59/EU.
70. För att underlätta detta samråd bör den samordnande tillsynsmyndigheten eller hemmedlemsstatens behöriga myndighet vidarebefordra återhämtningsplanen för gruppen respektive institutets plan till värdmedlemsstatens behöriga myndighet i enlighet med den tidtabell som fastställdes i tillsynskollegiet för bedömningen av återhämtningsplanen och ett gemensamt beslut om bedömningen av återhämtningsplanen för gruppen. Den samordnande tillsynsmyndigheten eller hemmedlemsstatens behöriga myndighet bör dessutom begära in synpunkter från värdmedlemsstatens behöriga myndighet för den särskilt betydande filialen för att underlätta bedömningen av återhämtningsplanen för gruppen eller institutets återhämtningsplan.
71. Värdmedlemsstatens behöriga myndighet bör lämna in synpunkter rörande bedömningen av återhämtningsplanen för gruppen eller institutets återhämtningsplan inom den tidsfrist som fastställts av tillsynskollegiet. Dessa synpunkter kan formuleras som allmänna anmärkningar och kommentarer på planen. Värdmedlemsstatens behöriga myndighet bör dessutom lämna in synpunkter rörande de delar av planen som avser den särskilt betydande filialen eller synpunkter rörande utelämnade uppgifter som påverkar täckningen av filialen, med hänsyn

¹⁰ EBA/Rec/2017/02.

tagen till kraven i EBA:s *Recommendation on the coverage of entities in the group recovery plan (rekommendation om vilka enheter gruppens återhämtningsplan ska omfatta)* ¹¹ . Världmedlemsstatens behöriga myndighet bör även meddela den samordnande tillsynsmyndigheten och hemmedlemsstatens behöriga myndighet rörande alla aspekter av återhämtningsplaneringen som är av relevans för filialen.

72. Synpunkterna från världmedlemsstatens behöriga myndighet till den samordnande tillsynsmyndigheten eller hemmedlemsstatens behöriga myndighet bör inbegripa följande information, med beaktande av huruvida filialen har fastställts vara särskilt betydande på grund av dess betydelse för gruppen eller institutet, eller på grund av att den är systemviktig i världmedlemsstaten:

- a. En bedömning av hur institutet eller gruppen har utfört analysen av kartläggningen av kritiska funktioner och kärnaffärsområden med avseende på en beskrivning av den särskilt betydande filialen och en kartläggning av filialens kritiska funktioner och kärnaffärsområden.
- b. En åsikt och kommentar rörande institutets eller gruppens strategi för och tillvägagångssätt rörande den särskilt betydande filialen samt en analys av den rättsliga och funktionsmässiga sammankopplingen, såväl som av de befintliga ordningarna, i synnerhet de som härrör från de villkor som angetts av världmedlemsstatens behöriga myndighet med hänsyn till det allmänna bästa.
- c. En beskrivning av den huvudsakliga verksamhet och de huvudsakliga tjänster som den särskilt betydande filialen erbjuder.
- d. En analys av hur och när den särskilt betydande filialen kan ansöka, enligt de villkor som beskrivs i planen, om användning av centralbanksfaciliteter, såväl som av de tillgångar som förväntas betecknas som säkerhet.
- e. En bedömning av återhämtningsalternativens trovärdighet, styrnings-/eskaleringsvägar, scenarier och indikatorer rörande den särskilt betydande filialen, till exempel om den anses vara en del av avyttringar eller andra återhämtningsalternativ som institutet eller gruppen åtar sig.
- f. Information om väsentliga risker som den särskilt betydande filialen kan utgöra för institutet eller för beroendeförhållanden som institutet eventuellt har med avseende på filialen, eller om risker eller beroendeförhållanden mellan filialen och lokala marknadsaktörer.
- g. En övergripande bedömning av den grad till vilken återhämtningsplanen för gruppen eller institutets återhämtningsplan omfattar den särskilt betydande filialen.

¹¹ Ibid.

- h. Information om alla andra frågor som är relevanta för bedömningen av planens fullständighet, kvalitet och allmänna trovärdighet.
73. Den samordnande tillsynsmyndigheten och hemmedlemsstatens behöriga myndighet bör utarbeta den övergripande bedömningen av återhämtningsplanen för gruppen eller institutets återhämtningsplan i enlighet med kraven i kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1075 och då återspegla de synpunkter som lämnats in av värdmedlemsstatens behöriga myndighet i enlighet med punkt 72. Den samordnande tillsynsmyndigheten eller hemmedlemsstatens behöriga myndighet bör fortsatt överlägga med värdmedlemsstatens behöriga myndighet rörande den övergripande bedömningsrapporten.
74. Den samordnande tillsynsmyndigheten och hem- och värdmedlemsstatens behöriga myndigheter bör i största möjliga utsträckning se till att alla diskussioner, samråd och överläggningar rörande bedömningen av återhämtningsplanen (för gruppen) tar full hänsyn till tidtabellen för bedömningen av denna plan som fastställts inom ramen för kollegiet.
75. Om de väsentliga brister eller hinder som fastställts i planen avser den särskilt betydande filialen bör dessa brister och hinder på ett lämpligt sätt återspeglas i bedömningsförfarandet för återhämtningsplanen (för gruppen), inklusive i det därtill hörande gemensamma beslutet. All kommunikation med moderföretaget (inom EU) eller med filialen om dessa frågor bör på ett lämpligt sätt samordnas mellan den samordnande tillsynsmyndigheten och hem- och värdmedlemsstatens behöriga myndigheter inom kollegiets verksamhetsram.

5.8 Fördelning av uppgifter mellan de behöriga myndigheterna

76. Den samordnande tillsynsmyndigheten och hem- och värdmedlemsstatens behöriga myndigheter bör se till att tillsynskollegiets verksamhetsram inte enbart möjliggör men även uppnår en verkningsfull och effektiv fördelning av uppgifter mellan alla myndigheter som deltar i tillsynen av en särskilt betydande filial i enlighet med dessa riktlinjer.
77. För detta ändamål bör den samordnande tillsynsmyndigheten eller hemmedlemsstatens behöriga myndighet regelbundet bedöma om en verkningsfull och effektiv fördelning av uppgifter som möjliggör tillsyn av den särskilt betydande filialen i enlighet med dessa riktlinjer har uppnåtts, och, om så inte är fallet, föreslå förbättringar av kollegiets verksamhetsram genom en ändring av de upprättade överenskommelserna eller av kollegiets program för tillsynsgranskning.
78. Uppgiftsfördelningsmekanismen som fastställts inom kollegiets verksamhetsram bör anses vara verkningsfull och effektiv om den uppnår följande mål:
- a. Den undviker onödig dubbling av arbetsuppgifterna, optimerar tillsynsresurserna, använder all tillgänglig information, kunskap och expertis, för att se till att inte onödiga bördor läggs på de institut som står under tillsyn.

- b. Den avspeglar tillsynsexpertisen med avseende på tekniska kunskaper eller kunskap om den lokala marknaden, och ser till att varje behörig myndighet utför de uppgifter den är bäst lämpad att utföra.
 - c. Den återspeglar det sätt på vilket en enhet som står under tillsyn och som är verksam över gränserna genom särskilt betydande filialer är organiserad, och står i proportion till beskaffenheten och komplexiteten samt omfattningen av den berörda enheten som står under tillsyn.
 - d. Den är anpassad för tillsyn av ett institut mot bakgrund av dess ledningsorganisation (dvs. beroende på om den är centraliserad/decentraliserad) och efter hur dess verksamhetsområden är organiserade.
79. Den samordnande tillsynsmyndigheten och hem- och värdmedlemsstatens behöriga myndigheter bör komma överens om villkoren för uppgiftsfördelningen och på ett lämpligt sätt avspegla dessa i kollegiets skriftliga samordnings- och samarbetsarrangemang. Kollegiet bör på ett lämpligt sätt informeras om uppgiftsfördelningsarrangemangens existens och, vid behov, även om resultatet av dessa.
80. Om de olika behöriga myndigheterna har olika uppfattningar rörande uppgiftsfördelningsmekanismen och om de inte kan komma överens om denna, bör myndigheterna lämna in en begäran till EBA i enlighet med vad som avses i artikel 31 c i förordning (EU) nr 1093/2010 tillsammans med all den information som är nödvändig för att EBA ska kunna bilda sig en uppfattning om de omtvistade frågorna och hjälpa myndigheterna att komma överens om en gemensam slutsats. Alla de inblandade behöriga myndigheterna bör ta hänsyn till EBA:s ståndpunkt och avgöra frågan i enlighet med detta.
81. Dessa villkor bör i detalj åtminstone innehålla följande:
- a. den särskilda verksamhet som ska tilldelas varje myndighet,
 - b. det relevanta och tillämpliga regelverket,
 - c. de deltagande myndigheternas roller och skyldigheter, i synnerhet om uppgiftsfördelningen skiljer sig från uppgiftsfördelningen enligt förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU efter en överenskommelse rörande delegeringen av uppgifterna,
 - d. den typ av information som ska utbytas mellan tillsynsmyndigheterna för utförandet av uppgifterna,
 - e. vilket språk som ska användas, hur ofta informationen ska utbytas, och sätt den ska utbytas samt under vilka former det ska ske på,
 - f. under vilka standarder uppgifterna bör utföras på,

- g. eventuell återkoppling, råd eller instruktioner från den ena myndigheten till den andra,
 - h. de arbetsmetoder som ska användas,
 - i. tillgång till den dokumentation som har producerats efter det att en tilldelad uppgift har genomförts,
 - j. tidtabellen för färdigställandet av de tilldelade uppgifterna,
 - k. de villkor enligt vilka den myndighet som tilldelats en uppgift ska rapportera till kollegiet,
 - l. de villkor enligt vilka en uppgiftsfördelning får avslutas i förtid.
82. Den samordnande tillsynsmyndigheten och hem- och värdmedlemsstatens behöriga myndigheter bör informera institutet och den särskilt betydande filialen om uppgiftsfördelningen i enlighet med kollegiets kommunikationsram.
83. För att kunna införa den mest effektiva uppgiftsfördelningen bör den samordnande tillsynsmyndigheten och hem- och värdmedlemsstatens behöriga myndigheter undersöka uppgiftsfördelningens rättsliga och funktionsmässiga genomförbarhet i de fall detta är tillåtet enligt EU-lagstiftningen eller den nationella lagstiftningen, i syfte att införa denna som uppgiftsfördelningsmekanism. Undersökningen av fördelningens rättsliga och funktionsmässiga genomförbarhet bör göras på frivillig och uppgiftsuppdelad basis utan att det påverkar de behörigheter och skyldigheter som tilldelats de nationella myndigheterna eller EU-institutionerna.
84. All uppgiftsfördelning på frivillig basis bör stämma överens med EU:s lagstiftning och den nationella lagstiftningen och fullt ut ha avtalats mellan de myndigheter som deltar, åtminstone när det gäller de aspekter som avses i punkt 81 och alla andra aspekter som krävs för att skapa en rättssäker och fullt funktionsduglig mekanism för uppgiftsfördelning.
85. Den samordnande tillsynsmyndigheten och hem- och värdmedlemsstatens behöriga myndigheter som deltar i tillsynen av en särskilt betydande filial bör fastställa den bästa möjliga uppgiftsfördelning inom ramen för kollegiet i enlighet med föregående punkter även om, och i synnerhet om, den korrekta delegeringen inte anses vara juridiskt och funktionsmässigt möjlig.